

ENTITATS**ASSOCIACIÓ
EXCURSIONISTA****Tornem-hi**

Un any més, hem encetat la temporada fent la tradicional pujada als Àngels, encara que aquesta enguany la participació ha estat menys nombrosa que altres vegades. Com sigui que ens trobem en l'any Dalí, recordar que l'artista empordanès es va casar en aquest santuari el 8 d'agost de 1958, amb la seva admirada Gala, si bé en aquell moment ja s'havien casat a París, per la via civil. La cerimònia religiosa als Àngels, va ser oficiada per mossèn Pol i mossèn Francesc, amb música interpretada pel doctor Calzada. L'àpat va tenir lloc al restaurant la Barca de Girona. S'explica l'anècdota que, un cop a taula, Salvador Dalí no va menjar gairebé res.

La sortida del mes d'octubre, estava prevista fer-la a la Serra del Mas Montalt, però les fires de Girona, el canvi d'hora i el mal temps, van fer que fossim molts pocs i vàrem decidir anar fins a Sant Cristòfol del Bosc, i al mateix temps preparar la tasca encomanada pel consell comarcal del Gironès, consistent en marcar amb senyals reglamentaris de "petit recorregut" el tram que va des de Quart fins a Cassà de la Selva, passant per Sant Cristòfol.

L'ermita de Sant Cristòfol, com quasi totes les ermites, fou construïda en un indret aturonat i amagat de la plana per defensar-se dels actes violents de l'època medieval. Sant Cristòfol és l'antiga parròquia de Llambilles que restà abandonada i fins i tot enrunada. La seva campana fou traslladada a l'església d'Erols, lloc d'on va desaparèixer durant la guerra civil.

**associació
excursionista Quart**

L'església romànica fou restaurada i dedicada novament al culte l'any 1981.

La sortida de novembre, seguint la programació, vàrem pujar al santuari d'El Far, terme de tres comarques: Osona, la Selva i la Garrotxa. Per arribar-hi, vàrem anar amb cotxe fins a Sant Martí Sacalm. Davant nostre contemplarem la imponent cinglera del Far de 1.123 m d'altitud. El vent bufava de valent, calia espavilar-se, així doncs ens vàrem enfilem per la vessant del Grau de Sta. Anna. Una horeta i a dalt. L'extrem del cingle, amb un desnivell de 200 metres, ofereix una esplèndida balconada que domina tota la vall d'Hostoles, Sant Martí Sacalm i bona part de les Guillerries amb el Montseny al fons. A la banda nord, admirarem les muntanyes del Pirineu, coronat pel Canigó i les primeres neus de l'any. La Mercè que ens feia de guia, ens assenyala les masies d'aquell indret que ella coneix prou bé i també una part de l'embassament de Susqueda. Després, esmorzar, un cafè calent i visita obligada a la Mare de Déu d'El Far i altra vegada cap avall, si bé ho vàrem fer per la banda de la Trona, un itinerari una mica més llarg però també interessant ja que baixarem per un bosc atapeït d'alzines, per sota la cinglera allargassada d'una gran espectacularitat. Gairebé a baix, a la